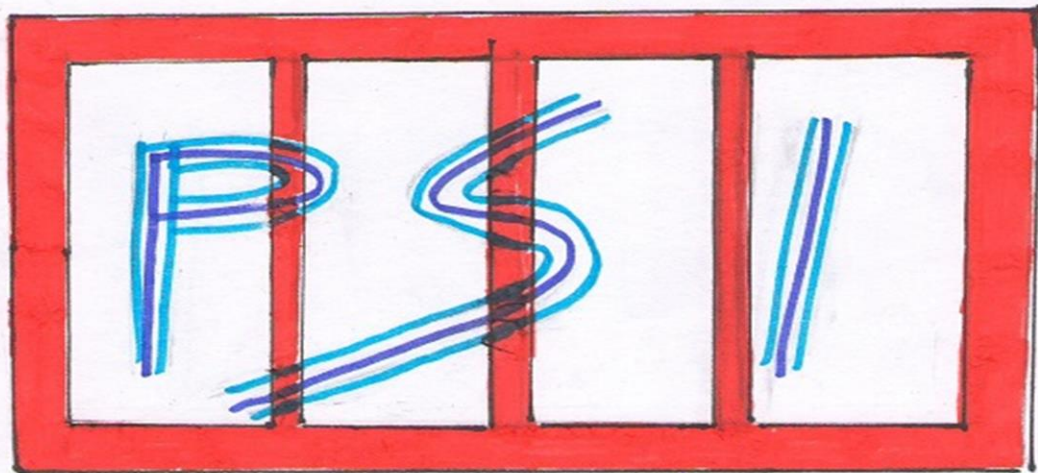

„ŽIVOT jako

ZAVŘENÍ!
někde v kleci.“

Živě
Tuch

Jiří Fuchs

Rodiče pana Fuchse

Hannelore Fuchsová, rozená Rendlová

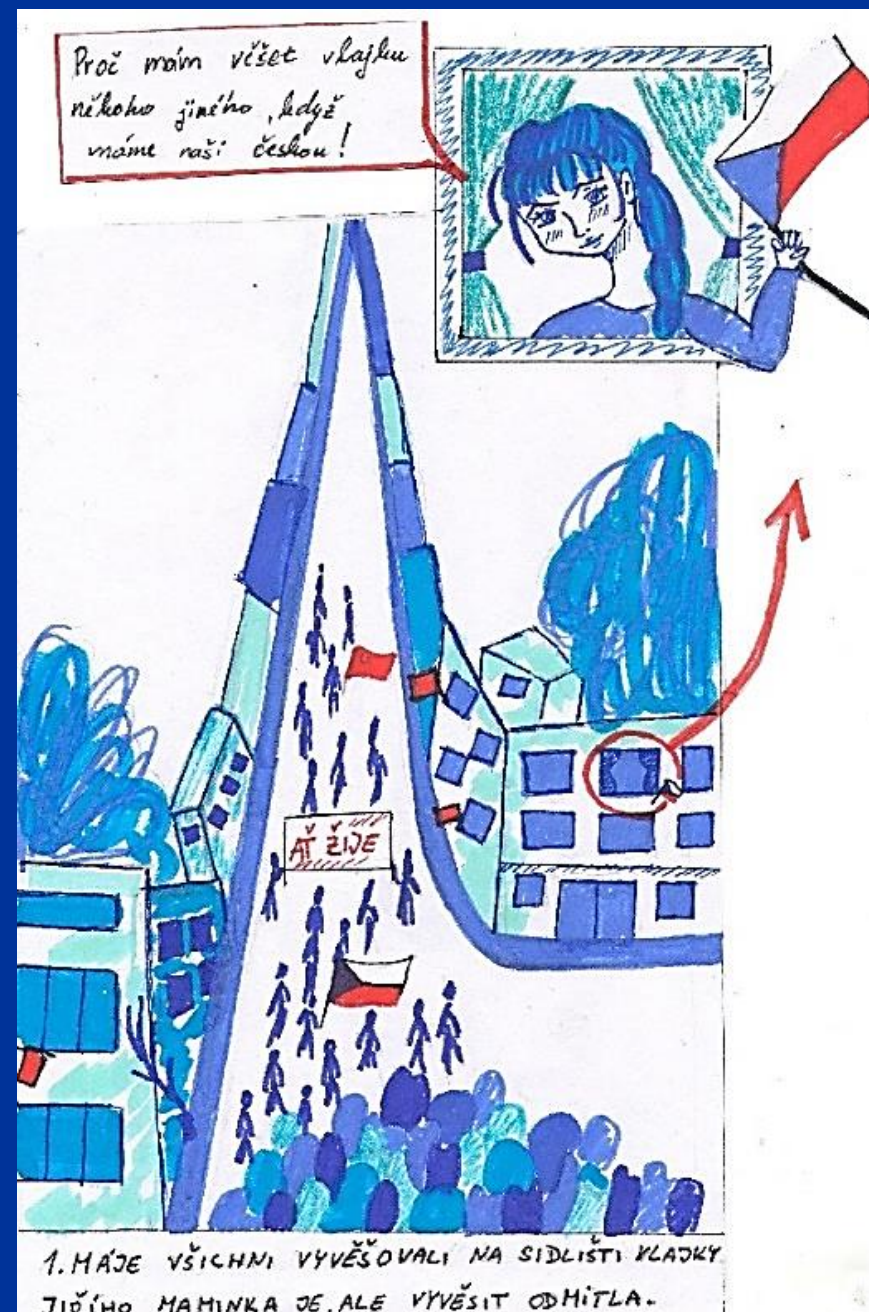
Ginter Fuchs

Narodil jsem se **6. ledna 1965** v Karlových Varech rodičům Hannelore a Ginterovi Fuchsovým. Spolu se svými dvěma bratry, starším Petrem a mladším Pavlem, jsem vyrůstal v Chodově u Karlových Varů. **Oba rodiče byli německého původu.**

Jako tříletý jsem ze zvonice chodovského kostela se zájmem sledoval **příjezd tanků spojeneckých vojsk**. Sem mě před hrozícím nebezpečím ukryl náš známý pan Unger. Mezitím mě strachující se maminka hledala po celém městě. Domů jsem se vrátil až za tmy.

Už od mala jsem věděl, že to, co se děje, není v pořádku. V roce **1968** byl můj **otec vyloučen** z KSČ kvůli veřejnému odsouzení okupace ČSSR sovětskými vojsky. Odpor proti okupaci však dávala nejvíce najevo **maminka**. **1.května** na Svátek práce **nevyvěšovala** **sovětské vlajky**.

Moje pozdější politické názory už od mala ovlivňovalo sledování zahraniční televize.

Naším největším protestem se stávalo zpívání písní zakázaných interpretů. Zvláště oblíbené byly písně **Karla Kryla** a **Vladimíra Mišíka**. Scházeli jsme se v bytech kamarádů, kde jsem poprvé uslyšel kapelu **The Plastic People of the Universe**.

V amfiteátru pod hradem Loket se mi podařilo zorganizovat zakázanou výstavu 60 amatérských obrazů. Na její vernisáži vystoupila tehdy zakázaná undergroundová kapela **Psí vojáci** se zpěvákem Filipem Topolem.

V AMFITEÁTRU V LOKTI POŘÁDAL TAJNOU VÝSTAVU AMATÉRSKÝCH UMĚLCŮ.

V roce 1989 jsme s Jindřichem Konečným a Tomášem Kábrtem začali vydávat samizdatový občasník s názvem **Stres**. Tento název mě napadl při pohledu na obraz Karla Bergra se stejným názvem. Uvědomil jsem si, že tato doba sama o sobě byla pro mne stresem.

Vyhledávali jsme nejzajímavější články ze zakázaných časopisů. Do nultého čísla jsme zařadili převážně články zabývající se alternativní kulturou.

Uveřejnili jsme zde také petici občanů K. Varů za přejmenování ulice ČSA na třídu T.G. Masaryka.

Tajná schůzka v Horní Blatné

Se stejně smýšlejícími lidmi jsme v roce 1987 založili *Sdružení nezávislých západočeských občanských iniciativ*. Scházeli jsme se v penzionu v Horní Blatné. Aby to ze strany tehdejšího režimu nebylo bráno jako zakázané shromažďování nepřátelských osob, rozhodli jsme se celou akci maskovat *sázením stromů v Krušných horách*.

V roce **1988** jsem se náhodou ocitl na první povolené demonstraci v Praze na Škroupově náměstí. Měl zde proslov **Václav Havel**.

Silně na mě zapůsobil, protože jsem z jeho vystupování vycítil, že **má taky strach**. Zdálo se mi, že neměl strach o sebe, ale o to, aby nedošlo k žádnému **krveprolití**.

Rok **1990** - po Sametové revoluci

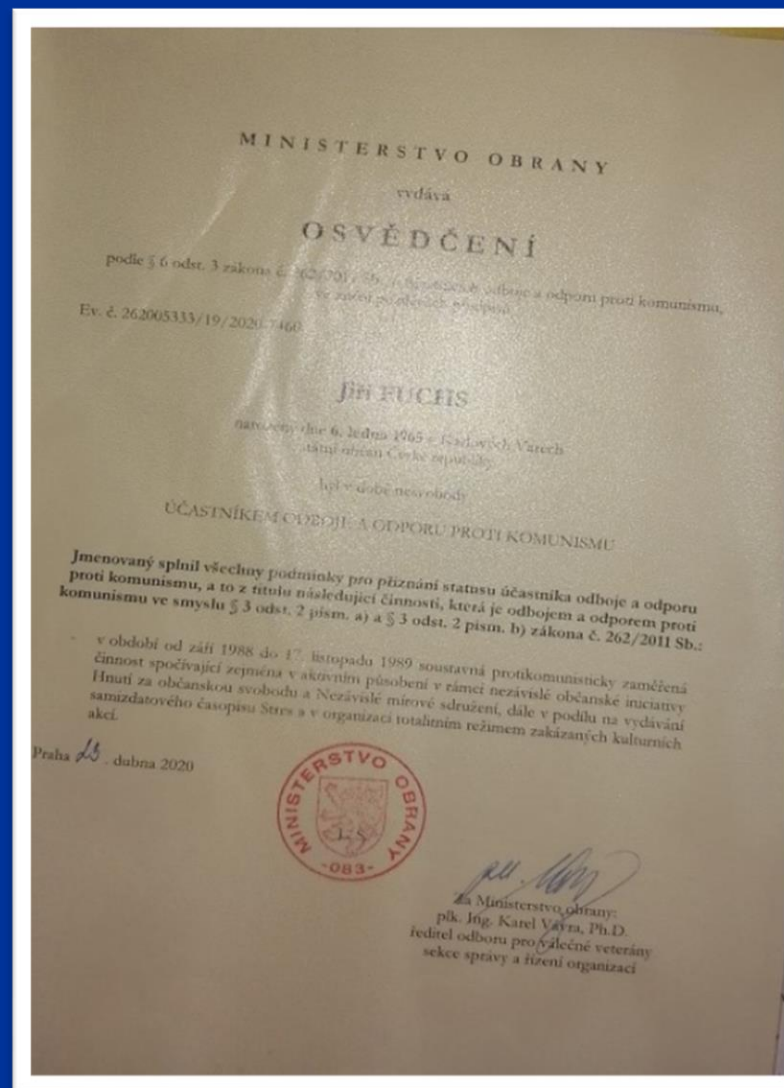
Jelikož jsem se chtěl i nadále věnovat alternativní hudbě, založili jsme s **Františkem Wolfem** po revoluci v roce 1990 klub **Propaganda**. Věnovali jsme se hlavně méně známým kapelám.

„Jen optimistům se otevře svět poznání. Pesimismus je sebedestrukci.“

Jiří Fuchs

Za své postoje vůči tehdejšímu režimu obdržel **Jiří Fuchs** ocenění Ministerstva obrany „**Účastník odboje a odporu proti komunismu**“

Děkujeme panu **Jiřímu Fuchsovi**
za to, že se nebál podělit se s
námi o svůj příběh.

Náš tým ve složení Marie Schäferová,
Natálie Nyčová a Mgr. Světlana Ševčíková